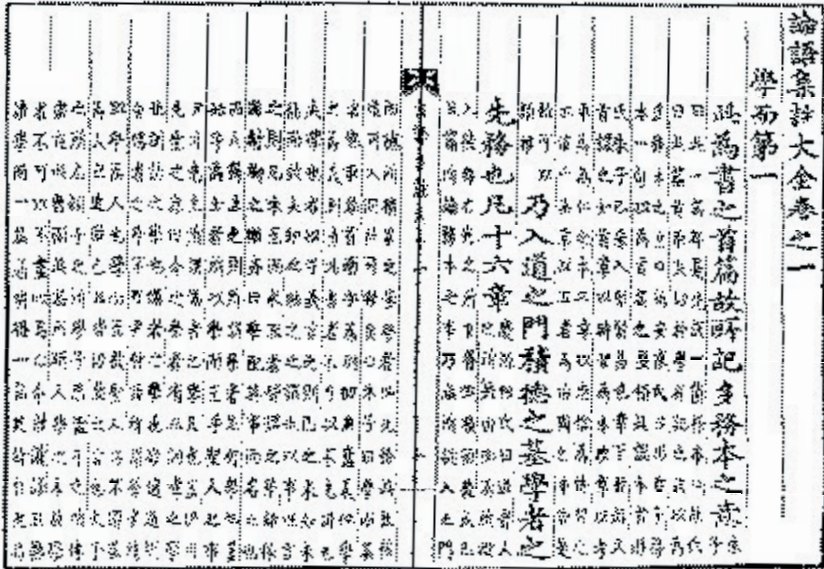

SEMIOTIK

PROGRAM, EFTERÅR 1996

Center for Semiotisk Forskning

Center for Semiotic Research · Centre de Recherches Sémiotiques

AARHUS UNIVERSITET

INDHOLD

FORORD	3
KALENDER	5
SEMINARET I ALMEN SEMIOTIK	6
SEMINARET I SEMIOLINGVISTIK	7
SEMINARET I PSYKOSEMIOTIK	9
IMAGINARITET OG ÆSTETIK	10
INTERNATIONAL SEMINAR ON SEMIOTICS	12
FORSKERMØDER	14
ROMAN JAKOBSON SYMPOSIUM	14
PUBLIKATIONER	15

Forsideillustration : Side fra Konfucius' bog Lun Ju [Samtaler].

FORORD

Semiotikken er et projekt (se nedenfor, om Almen semiotik) med adresse til alle human- og socialvidenskaber. Den udgør i dag bindeleddet mellem de kognitive videnskaber og de hermeneutisk-historiske. Den studerer så at sige betydningens biologi, forsøger at forstå, hvordan menneskelig semantik er grundlagt og opbygget: hvordan et trans-individuelt "bevidsthedsliv" overhovedet fungerer og kan være blevet til gennem en evolution, som har gjort os til tegnbærende og sprogførende væsener med kulturer, erkendelsesinteresser, livgivende og dødbringende passioner og åndelige sværmerier på programmet. Endog med en særlig kærlighed til absurditeter af enhver art. Måske er semiotikken selv udsprunget af en fascination oplevet ved det absurde som fænomen. Hvis noget giver mening, hvorfor giver *alt* så ikke mening? Lingvistikken skyldes i hvert fald en interesse for det forhold, at der kan tales "forkert": "poetisk", "morsomt" eller bare mærkeligt; i disse tilfælde profileres det sproglige over for en omgivende udtrykshorison, som semiotisk baggrund for den sproglige forgrund og ofte som betydende baggrund for den ikke-betydende (vrøvlede) forgrund. Videnskaben overhovedet skyldes sikkert en bekymring for, om naturen mon vrøvler; det må den helst ikke; vi selv må gerne, inden for visse grænser, som vi holder meget af at forhandle om. Men hvis mennesket har en natur, synes også vor absurdogene eller vrøvlogiske kompetence at give mening, idet den stadig følger betydningens regler: *det rene vrøvl* er da uden for rækkevidde (men også det urene er et acceptabelt nydelsesmiddel: kunst). Denne hypotese er semiotikkens, for så vidt det her drejer sig om et videnskabeligt forskningsinitiativ. Mennesket er sikkert naturens mest og ivrigst vrøvlede dyr, men selv i dette tilfælde foregår mærkværdighederne inden for en intelligibel horison; der er blot tale om en intelligibilitet *sui generis*, en ganske særlig "slags" regelbunden objektivitet, byggende og hvilende på fænomenet *mulighed*: vi er *modale* dyr, der tænker i kontrafaktiske helheder - spildte muligheder og principielle umuligheder, som endnu er tankens muligheder, hvorom vi - undertiden fabulerende - spørger: *hvorfor* ikke? Verden træder da frem profileret som omgivet af en mere omfattende intelligibilitet, som nok er vrøvl i verden, men ikke i *dén* ikke-verden, som vi i vort forestillingsliv tænker den udfra. Også denne ikke-verden har således grænser, nemlig over for det ikke-intelligible, det ikke-intendérbare, så at sige, - ikke at forveksle med det uudsigelige - , det, som vi end ikke kan "mene". Det er en kendt sag, at tanken svimler, både når dens indhold bliver for komplekst, og når det bliver for enkelt (svimlende enkelt); kunsten holder af begge grænseområder; tanken bevæger sig for så vidt mellem et loft og et gulv, inden for et

interval af mulig betyden, dvs. af tænkelighed. Dens organisation herindenfor beror på *kognitive* elementarformer og på *semiotiske* kombinatorikker eller kompositionsformer, kan vi med rimelighed sige. Elementarformerne forbindes simpelthen kompositionelt via tegndannelser, ikoniske (i billedkontinuiteter) eller symbolske (i indlejringer). Undersøgelsen af disse for mennesker særlige afgørende og heldigvis også tilgængelige konstitutive forhold er opgaven for den aktuelle semiotik.

I lyset af denne, især humanistisk uimodståelige, erkendelsesinteresse fremtræder den realiserede betydens fænomener, som vi f.eks. kalder praksisser, kulturer, diskurser eller bare humaniora (jf. Ciceros: *nihil humanum me alienum puto*), som strålende af hele deres restituerede absurditets skønhed og fascinationskraft: i det semiotiske perspektiv er ingenting trivielt, end ikke det på forhånd "interessante". I dette perspektiv er det faktisk muligt at fastholde en ikke-reduktiv tænkemåde; man kan foreslå, ikke en *reductio ad absurdum*, men snarere en *expansio ad absurdum* som det, der gør denne disciplin til både en streng og en lystig videnskab.

* * *

KALENDER

Efterår 1996

September

Tir	03.09	13-16	Imaginaritet og æstetik I
Ons	04.09	9-12	Imaginaritet og æstetik II
		11-13	International Seminar I
		14-16	Almen Semiotik I
Tor	05.09	12-14	Semiolingvistik I
		15-17	Psyko-semiotik I
Tir	17.09	13-16	Imaginaritet og æstetik III
Ons	18.09	9-12	Imaginaritet og æstetik IV
		11-13	International Seminar II
		14-16	Almen Semiotik II
Tor	19.09	12-17	<i>Forskermode, DG-gruppen</i>

Oktober

Tir	01.10	13-16	Imaginaritet og æstetik V
Ons	02.10	9-12	Imaginaritet og æstetik VI
		11-13	International Seminar III
		14-16	Almen Semiotik III
Tor	03.10	12-14	Semiolingvistik II
		15-17	Psyko-semiotik II
Tir	29.10	13-16	Imaginaritet og æstetik VII
Ons	30.10	9-12	Imaginaritet og æstetik VIII
		11-13	International Seminar IV
		14-16	Almen Semiotik IV
Tor	31.10	12-17	<i>Forskermode, DG-gruppen</i>

November

Tirs	12.11	13-16	Imaginaritet og æstetik IX
Ons	13.11	9-12	Imaginaritet og æstetik X
		11-13	International Seminar V
		14-16	Almen Semiotik V
Tor	14.11	12-14	Semiolingvistik III
		15-17	Psyko-semiotik III
Tir	26.11	13-16	Imaginaritet og æstetik XI
Ons	27.11	9-12	Imaginaritet og æstetik XII
		11-13	International Seminar VI
		14-16	Almen Semiotik VI
Tor	28.11	12-17	<i>Forskermode, DG-gruppen</i>

December

Ons	04.12	11-13	International Seminar VII
Tirs	10.12	13-16	Imaginaritet og æstetik XIII
Ons	11.12	9-12	Imaginaritet og æstetik II
		11-13	International Seminar VIII
		14-16	Almen Semiotik VII
Tor	12.12	12-14	Semiolingvistik IV
		15-17	Psyko-semiotik IV
Fre	13.12	12-17	<i>Forskermode, DG-gruppen</i>

SEMINARET I ALMEN SEMIOTIK

ved Per Aage Brandt

Onsdage i lige uger, kl. 14 - 16, lok. 219

- 04.09 Bevidsthed og semiotisk kompetence
- 18.09 Mentale rum: udsigelsens basale semantik
- 02.10 Domæner og metaforer (med digtanalyser)
- 30.10 Sætningens fænomenologi (og en ny verbalskematik)
- 13.11 Om kognitive systemer (L. Talmy)
- 27.11 Tekniske genstande, metonymier og handlinger
- 11.12 Tegnstrukturer og "humanisme" (Merleau-Ponty)

Det semiotiske projekt beror på den dualistiske antagelse, at bevidsthed ikke kan reduceres til nogen anden form for virkelighed. Antagelsen er rigtignok kontraintuitiv, - ellers ville alle humanister, dvs. bevidsthedsspecialister, jo spontant blive semiotikere - , og mange vil afvise den som idealistisk: afhænger vore tanker, følelser, forståelser og perpleksiteter da ikke af ydre omstændigheder? Består en "forståelse" da ikke netop i at gribe en sådan afhængighed? Jojo. Jo. Vi forstår aldrig noget uden at se det i en ramme af omstændigheder, som omfatter en symfoni af kendsgerninger; og når noget er forstået, er det selv blevet en kendsgerning; og en sådan er "ydre", for så vidt verdens fatale tid har virket i dens frembringelse (ofte: fremtvingelse). Forståelse er, således forstået, historisk. Det eneste, en forståelse dog ikke på nogen måde kan medforstå, er sin egen formodede historicitet (det hermeneutiske traume). For dens egen historicitet forstår den ikke. Forståelsen er fri, og friheden har ingen historie. "Jeg" er nødvendigvis fri, mens det, jeg forstår, ikke er det. Andres bevidsthed er ikke fri, mens "min" er det. Denne asymmetri kan imidlertid bekæmpes på to måder: 1) Jeg er heller ikke fri; min forståelse er kun en historisk kendsgerning uden erkendende forbindelse med sin genstand. Erkendelsen abdicerer. 2) Jeg er fri, og andre mennesker er fri; ingen er uden en fri bevidsthed; ikke desto mindre forstår vi hinanden, i det mindste til en vis grad. Hvad vi i sidste fald forstår, er *frihedens form*, dvs. hvad vi selv ville tænke, hvis vi tænkte det, den anden tænker, dvs. hvad vi transhistorisk ville skulle antage for at antage det, der åbenbart lader sig antage (eftersom vi forstår, at nogen antager det). Denne *intentionelle forståen* er netop den semiotiske tilgang til verden. Den kendes fra kunsten, som heller ikke fortolkes ved henføring til kendsgerninger. Da sproget nu giver os denne enestående adgang til oplysninger om de tegn og handlinger, vi "stiler til" hinanden, og især til, hvad vi tænker om dem, kan vi - hvor kontraintuitivt det end forekommer den *hurtige* og historiske forståelse - faktisk udvikle en *langsom* og transhistorisk forståelse af denne frihedens form: en

betydningens formelle ontologi, svarende til selve de regelmæssigheder, vi har fælles, for så vidt vi alle er ved bevidsthed. Alle spontanbevidsthedens "selvfølgeligheder" bliver da uselvfulgelige; denne betydningens formalitet, bevidsthedsindholdets diskrete baggrund, dets billeddannende og symboliserende procedurer, hvorved vi umiddelbart fatter i tid, rum, identiteter og helheder, bliver nu en dramatisk - og ofte genstridig, intrigant - forgrund. Hvad logikken som disciplin gjorde for forståelsen af ræsonnementer i almindelighed, er semiotikken i færd med at gøre for resten af bevidsthedens gerninger (herunder logikken). Vi kan således sige, at hele projektet beror på en figur-grund-omvendelse - en "konversion", om man vil -, og at det ene filosofisk fornødne er den barmhjertige antagelse, at vi alle er ved bevidsthed i ganske samme forstand. Hvor enkel antagelsen end er at formulere, møder den især modstand fra to sider: den religiøse indstilling, som lader en tro sætte en forskel mellem bevidsthed og Bevidsthed; og kulturrelativismens, som lader udvekslingsfællesskabernes forskelle være formal-ontologiske, undtagen hos den Bevidste kulturrelativerende relator.

Seminaret gennemgår i fremlæggende og diskuterende form en række aktuelle hypoteser om betydningsverdenen, dens dynamiske skematikker og disses strukturerende forbindelse med livsverden og sprogverden.

Alle bevidstheder er velkomne.

SEMINARET I SEMIOLINGVISTIK

ved Lene Fogsgaard og Per Aage Brandt

Torsdage 05.09 · 03.10 · 14.11 · 12.12, kl. 12 - 14, lok. 219

05.09 Om begrebet *ordklasse*

Hvordan bestemmes en ordklasse? Kan vi tildele adjektivet en status som selvstændig semantisk kategori, f. eks. som typisk udtryk for en konceptuel struktur kaldet "tilstand" eller "egenskab"? Hvordan er relationerne til de øvrige ordklasser?

03.10 *Semantisk typologi for adjektivet (som åben klasse)*

Hvordan er adjektivets betydningstype "grunder" - hvori består dets kognitive eller fænomenologiske "*grounding*", grundlag i menneskelig erfaring? Er der tale om en flerhed af skematiske funktioner med forskellig domænetilknytning?

14.11 *Polære adjektiver og graduering.*

Hvilke modeller er egnede i analysen af denne særlige semantiske organisering? Kan der "kogniteres" adjektivisk? Kan den tensive semiotik bidrage med en kvalitativ modeldannelse?

12.12 Adjektivets *funktioner*.

Hvordan fungerer adjektiver i sætningens syntaks? Spørgsmålet vedrører de syntaktiske restriktioner og selektioner i forholdet til indholdet, herunder en række syntaktiske temaer anskuet fra en betydningslogisk synsvinkel, såsom *nominalisering* (herunder adjektivets binding til en nominal referent), forholdet mellem *attributiv* og *prædikativ* funktion, og relationen mellem adjektiv og *adverbial*.

Vi har til hensigt at arbejde i den del af lingvistikken, der drejer sig om *ordene* og deres *klasser*, dvs. leksikalske kategorier såsom substantiv, verbum, adjektiv osv.

Hvis de grammatiske kategorier og relationer ikke gengiver Virkelighedens (jf. en lingvistisk nominalismes argument mod en realisme), er det da ganske arbitrært, i hvilken ordklasse "noget" udtrykkes, eller kan der findes visse mønstre i, og principper for, tankens vej til det sproglige udtryk? Har visse typer af koncepter en iboende tendens som leksemer til at ikklæde sig en bestemt ordklasse (dvs. tiltrække sig en bestemt struktur), hvorfra der så kan derivatives udtryk i form af andre ordklasser til samme indhold?

Vi foreslår at gå ud fra distinktionen mellem de to dele af en solidarisk relation på indholdsplanet mellem:

skema (= konceptuel struktur) og *type* (= semantisk indhold).

I lingvistikken genfindes denne distinktion i form af:

lukkede klasser og *åbne* klasser
(= morfologiske paradigmer (= lexemer, relateret til
"function words") semantiske domæner)

I denne sammenhæng forekommer det os interessant at undersøge kategorien *adjektiv*. Der findes sprog, som ikke råder over en selvstændig leksikalsk adjektivkategori, ligesom der findes sprog, hvis fåtal af basale, simple adjektiver tilhører de lukkede klassers inventar (dvs.: de er skematiske). Et komparativisk perspektiv vil formentlig kunne bidrage til et af vores mål: en semantisk bestemmelse af adjektivklassens væsen og en semantisk adjektivklassifikation.

Verbalernes skematik har længe været i semio-lingvistikken søgelys; adjektivernes ske-

matik er den naturlige semantiske nabo - jf. funktioner og kvalifikationer i Greimas' aktantsyntaks -, og det forekommer uimodståeligt at udsætte dette område for den samme undersøgelse og med lignende eller de samme midler.

SEMINARET I PSYKOSEMIOTIK

ved Bent Rosenbaum og Per Aage Brandt

Torsdage, 05.09 · 03.10 · 14.11 · 12.12, kl. 15 - 17, lok. 219

- 05.09 Den anden: udsigelsens *du*.
- 03.10 Den anden: psykoanalysens ganske Anden.
- 14.11 Den anden: den kulturelt fremmede og hans *forskel*.
- 12.12 Den anden: etikken og fænomenologiens *for* den anden.

Vi vil i dette semester, som sessionstitlerne angiver, tage et vist S2 op til en nøjere betragtning. Subjekter udveksler og har bestandig hinanden med i ethvert perspektiv. Udsigelsesrummet er så gennemtrængt af dyaden S1-S2, førsteperson og andenperson, at enhver ytring, hvor olympisk den end er, må forudsætte en modtagerrolle (eller en *lector in fabula*). Udsigelsens formentlig grundlæggende skema er en blikkenes dynamik, hvorved den ene hen-leder den andens blik og opmærksomhed (mentale blik) på et noget. Det menneskelige ansigt synes semiotisk forberedt på og bundet til den andens blik, og via blikkenes ækvivalens: til ansigternes indbyrdes kommunikation - heraf overhovedet det mimetiske i intersubjektiviteten. Følelsesmæssigt følger heraf en *empatisk* binding mellem subjekter inden for ansigtsafslæsningsafstanden, en art intimitetens stratum i udsigelsens scenariele rum. Den individuelle anden - bærer af et egennavn, et selv osv. - er en ansigtsbærer. Den andens bevidsthed - epistemisk og emotionelt udrustet (jf. "Theory of Mind", om den automatiske overbevisning om det fremmedpsykiske og dets variable kompetencer) - er en nødvendig komponent i oplevelsen af den egne bevidsthed. Men der er store variationer i aldrenes og kønnenes udøvelse af denne *allo-kognition*, ligesom psykopatologien kender til store stilistiske forskelle og forskydninger i dens udformning; paranoiaen udviser en markant deformation af den, og intentionsomvendingen i enhver psykose (jeg betragter, altså bliver jeg betragtet... af en anden) vidner om dens forbindelse med afgørende emotionelle bevidsthedsmekanismer. Den såkaldte psykopati ligeledes. Måske er fænomenet *synspunkt* i diskursiv betyden direkte afledt af variationer med hensyn til allo-kognitionen. Måske gælder det samme veridiktionen.

Alle elementære *etiske* referencer - ansvarlighed, troskab, skyldfølelse, samvittighed, ære osv. - hænger sammen med disse bindinger, og for så vidt med en ansigtets semiotik (og filosofi: jf. Lévinas, som vi vil beskæftige os med).

I øvrigt er enhver nærværsproblematik - således dekonstruktionens mytiske modstander "nærværsmetafysikken" - en ansigtsproblematik; adjektivet *nær* henviser ikke til kropsafstande, men til en sådan empatisk, emotionel proxemik.

Psykoanalysens anden og Anden fortjener særlig opmærksomhed; en "alienation" er her ligefrem en identifikation med en *alienus*, hvis anden da bliver subjektets alternative anden - en berømt begærsdialektik vil da forbinde seksualitet og alienation (symbolsk og imaginær, i Lacans udgave) inden for en ødipal arvefølge uden oprindelse. Denne spekulative version fortjener sammenligning med den allo-kognitive problematik.

Kulturelle fællesskaber synes at betegne sig selv i "de andres" perspektiv; er allo-kognitionen da kvalitativt forskellig inden for og uden for det etniske kollektiv, hvortil subjekter betegner sig som tilhørende? (Jf. L. Talmys "cognitive cultural function"). Adskilligt tyder (desværre) på det. Seminaret gæstes i tredje session af den fremtrædende norske psykiater Sverre Varvin, som vil præsentere et konkret tilfælde af en læge-patientrelation, som er bestemt af denne ejendommelige vanskelighed.

Den *andens* psykosemiotik er ganske vist en velkendt størrelse, forudsat i enhver (tegn)udveksling; men vi vil her forsøge at *sætte* den i forgrunden og hermed som den i grunden overraskende og ukendte, uudforskede størrelse, den er.

IMAGINARITET OG ÆSTETIK

- om naturelementernes funktion i det imaginære og i æstetiske genstande

Tværfagsforløb ved Ph. D.-stipendiat Hans-Erik Larsen.

Tirsdsage 03.09 · 17.09 · 01.10 · 29.10 · 12.11 · 26.11 · 10.12

11 - 13, lok. 221 (Center for Semiotisk Forskning) og

onsdsage 04.09 · 18.09 · 02.10 · 30.10 · 13.11 · 27.11 · 11.12

9-12, lok. 390 (Trøjborg)

Æstetiske genstande - hvadenten de er tekstlige eller billedlige - støtter sig især på to typer af tid. Den ene tilhører en "kort" historie, nemlig den faktuel-lokale, ydre historie, også kaldet traditionen. Den anden - den "lange" - tilhører eller vedrører det menneskelige forestillingsrum som sådant, her kaldet det imaginære.

Dette forestillingsrum - det imaginære - , som er dette kursus' målproblematik, er tidsligt "langsomt", for så vidt det, udover traditionen og den øjeblikkelige kultur, består af menneskelig perception på et grundlæggende niveau. Perceptionen omfatter således det menneskelige forestillings- og følelsesliv som et område, hvis fænomener kan forstås transkulturelt og uden hensyn til kulturelle tidsforskelle. Hvordan?

Det imaginære som helhed baserer sig på følelser slet og ret (tymiske organiseringer af betydning): følelser, som er sociale (grupperes passioner); kropsligt individuelle følelser (taktilt fysiske); og fantasmatiske følelser (emotioner forbundet med erotik og lignende abstrakte og mentale referenter). Både det sociale, det kropslige og det fantasmatiske imaginære støtter sig som forestillingsfelter på perceptionens *baggrunde*. Disse baggrunde opbygges basalt af de fire naturelementer: det strømmende (vand), det svævende (luft), det brændende-lysende (ild) og det faste (jord, sten) er tilstandsformer og indholdsstørrelser, som indgår i de æstetiske genstandes imaginære konstruktion som forestillingsbærere. De udgør en *materialedimension* for digteren såvel som for maleren. Jord, ild, vand, luft og deres blandinger (dis, damp, sand, osv.) er naturligt verdenshenvisende, f. eks. i landskaber, men de er også følelseshenvisende: de er fødte metaforer for vore følelser (solskin svarer til velvære, gråvejir til mismod, osv.). Vi ved det og bygger på det overalt; men nu må vi analysere sagen.

Kursets emne er undersøgelsen af den rolle, elementerne spiller i poesi og maleri. Det veksler mellem teori - om "elementernes morfologi" - og analyse af eksemplariske tekster og billeder, som kan udfordre de teoretiske udkast. Billedværker af Magritte, Klein, Friedrich m. fl. og digte af Grotrian, Frank, Christensen (Inger), Ashbery m. fl. vil blive gennemgået. På teorisisiden vil aktuelle arbejder fra Center for Semiotisk Forskning blive fremlagt og diskuteret, herunder H.-E. Larsens *The Aesthetics of the Elements* og en række fænomenologiske og naturfilosofiske bidrag: Langer, Merleau-Ponty, Serres. Kurset henvender sig til alle studerende med interesse i æstetiske og filosofiske problemstillinger anvendt på konkrete værker. Der stilles ingen specielle krav til forudsætninger - udover denne ene, at kurset er undersøgende, forskende, konstruktivt værkstedsmæssigt og inviterende til en samtale, hvor alle er elever af det imaginære...

INTERNATIONAL SEMINAR ON SEMIOTICS

Organized by Anne Marie Dinesen. For foreign students and anybody else.

Wednesdays, 04.09 · 18.09 · 02.10 · 30.10 · 13.11 · 27.11 · 04.12 · 11.12
from 11 - 13, room 219

A.

The first four sessions of this seminar will form an introduction to the general aspects of C. S. Peirce's semiotics.

- 04.09 **A. M. Dinesen:** *C.S. Peirce - evolutionary principles and phenomenological categories.*
This first session will introduce to the evolutionary principles upon which the phenomenological categories are established. From a philosophical point of view, the first part will concern time and space: how we represent temporal categories mentally in thought.
- 18.09 **Anne Marie Dinesen:** *C.S. Peirce - classification of sciences.*
The second session will introduce to the classification of the sciences (mathematics, phenomenology, aesthetics, ethics and logic) and discuss why they are classed into normative sciences and non-normative sciences.
Another theme will be: why and how is logic a semiotic discipline? This concerns the question of interpretation and the references of signs.
- 02.10 **Anne Marie Dinesen:** *C.S. Peirce - logic, semiotics and communication.*
The third session will introduce further to the theory of signs and the interpretation of these. The act of "giving signs", that is, communication, will be discussed, and further the idea of a "ground", which is the fundamental figure giving stability to the exchange of signs.
- 30.10 **Anne Marie Dinesen:** *C.S. Peirce in dialogue with Marcel Mauss.*
The fourth session will follow these topics and relate them to Marcel Mauss and his idea of social exchange of signs (and objects) as a fundamental figure in all cultural societies.
In logic and language, such figures are represented by verbs (considered as *symbols*), the fundamental one being "to give", as this verb represents the act of giving signs. To give signs implies further the act of promising (and to threaten), and the signs given to indicate such figures for social exchange can as well be linguistic manifestations as they can

be things (objects) representing values within a given cultural system.

The study of verbal structures is fundamental for the study of social exchange in no matter which specific culture.

B.

The last sessions will be an introduction to *dynamic semiotics*. The idea is that any human interaction is dynamic and at the same time appears in a stable form; therefore, we want to discuss how form can emerge from an underlying dynamic system. By means of the principles of dynamic semiotics, we want to show how we can analyse linguistic as well as narrative and aesthetic forms.

13.11 S. Østergaard: *1. General introduction. The emergency of form in dynamic systems.*

27.11 Svend Østergaard: *2. Time, objects and aesthetics.*

In this session, it is especially the narrative form that is in focus. We want to show how the objects in narration are structuring a special temporal rhythm which causes an aesthetic effect to emerge.

04.12 Svend Østergaard: *3. The emergency of schemes.*

We want to examine the schematic structure which ensures that language is a locally stable phenomenon. For example, we want to present temporal, aspectual and verbal schemes, and we will present some semiotic analyses of these phenomena which are due to P.Aa. Brandt.

11.12 Svend Østergaard: *1. Memory and schemes.*

We want to present a general model which explains how memory and schematic structure interact to the effect of creating higher order intelligence.

FORSKERMØDER

ved forskningsgruppen i Dynamisk Semiotik (Danmarks Grundforskningsfond): *P. Aa. Brandt, P. Bundgård, A. M. Dinesen, L. Fogsgaard, Mads Storgaard Jensen, Hans-Erik Larsen, Morten Lind, S. Nordahl Lund, A. Thing Mortensen, Bo Pedersen, L. Schack Rasmussen, Bent Rosenbaum, Chris Sinha, S. Østergaard m. fl.*

Datoer: 19.09 · 31.10 · 28.11 · 13.12, kl. 12 - 17, lok. 219

Forsker møderne gennemarbejder den dynamiske semiotiks teoretiske grundlag ud fra problemstillinger i semiotisk filosofi, semiotisk katastrofeteori, semio-lingvistik, psyko-semiotik, kognitiv psykologi, tekno-semiotik og æstetik.

Her vil Ph.D.-studerende efter nærmere aftale kunne præsentere og få diskuteret oplæg om emner med tilknytning til forskergruppens.

Roman Jakobson CENTENNIAL SYMPOSIUM **OCTOBER 10 - 12, 1996** UNIVERSITIES OF AARHUS AND COPENHAGEN

Talere:

Eli Fischer-Jørgensen
Copenhagen University
Jindrich Toman
University of Michigan
Roy Harris
Oxford
Henning Andersen
UCLA
Jørgen Rischel
Copenhagen University
Charles Lock
Copenhagen University

Jean Petitot-Cocorda
EHESS, Paris
Helmut Schnelle
Ruhr-Universität, Germany
Christian Kock
Copenhagen University
Tzvetan Todorov
EHESS, Paris
Frédéric Nef
Univ. de Rennes, France
Umberto Eco
University of Bologna, Italy

Elmar Holenstein
ETH, Zürich
George Lakoff
University of Berkeley, USA
Linda Waugh
Cornell University, USA
Rick Grush
Washington Univ. St. Louis, USA
Alle oplæg holdes på KUA,
Njalsgade 80, 2300 København S
Auditorium 8.1.13

Interesserede anbefales at bestille adgangskort, da der er et begrænset antal pladser. Send en frankeret svarkuvert med navn og adresse (og angiv, hvor mange billetter du ønsker) til:
Merete Nissen c/o Per Aage Brandt, Reventlowgade 24, 1451 København V.

PUBLIKATIONER

TIDSSKRIFTET

ALMEN SEMIOTIK

Ældre numre af *Almen Semiotik* kan rekvireres hos forlaget:

1/90	<i>Tema: C.S. Peirce</i>	udsolgt
2/90	<i>Tema: Kognition</i>	88,-
3/91	<i>Tema: Narrativitet</i>	88,-
4/91	<i>Tema: Lingvistik & Æstetik</i>	88,-
5/92	<i>Tema: Computersemiotik & Psyko-semiotik</i>	88,-
6/93	<i>Tema: Det simple og det komplekse</i>	88,-
7-8/94	<i>Tema: Tid</i>	168,-
9-10/95	<i>Tema: Filosofi og semiotik</i>	198,-

Bestilles hos: Aarhus Universitetsforlag.

BØGER

Per Aage Brandt

LA CHARPENTE MODALE DU SENS

Analyse af modaliteterne - et forsøg på en nytænkning af Greimas' teori ud fra et begreb om de modale fænomeners dynamik.

Aarhus Universitetsforlag, 1992. 370 s. Kr. 348,-

Per Aage Brandt

DYNAMIQUES DU SENS

Aarhus Universitetsforlag, 1994. 280 s. Kr. 198,-

Per Aage Brandt

MERE BYRDE TIL KULTUREN

Essays.

Rævens Sorte Bibliotek, Politisk Revy, 1991

160 sider. Kr. 152,-

Per Aage Brandt

MORPHOLOGIES OF MEANING

Aarhus Universitetsforlag, 1995. Kr. 198,-

Hans-Erik Larsen

THE AESTHETICS OF THE ELEMENTS

Aarhus Universitetsforlag, udk.efteråret 1996.

Anne Marie Dinesen

C. S. PEIRCE: FÆNOMENOLOGI, SEMIOTIK OG LOGIK

Nordisk Sommeruniversitet, 1994. 150 s. Kr. 60,-

Anne Marie Dinesen og Frederik Stjernfelt

SEMIOTIK OG PRAGMATISME

Samleren/Gyldendal, 1994. 150 sider. Kr. 195,-

Anne Marie Dinesen

GRUNDBOG I SEMIOTIK

Semiotikkens grundlæggende begreber.

Akademisk Forlag, 1994. 123 sider. Kr. 148,-

Harly Sonne & Bent Rosenbaum

DET ER ET BÅND DER TALER

Gyldendal, 1994. 185 sider. Kr. 168,-

Lene Fogsgaard

SER/ESTAR OG UDSIGELSEN

En analyse af modalisering ved kopulaverber som bidrag til en diskursiv syntaks.

Basilisk, 1989. Kr. 100,-

Harly Sonne, Bent Rosenbaum &

Anne Marie Dinesen (red.)

PIANO - Hømmage à Per Aage Brandt

Festskrift i anledning af Per Aage Brandts 50-års dag. En samling af 35 originale teoretiske, poetiske og billedkunstneriske bidrag af bl.a. Ivan Almeida, Jean-François Bordron, Poul Borum, Inge Ellegaard, Per Højholt, Carsten Juhl, Simo Køppe, Kasper Nefer Olsen, Jean Petitot, Lars-Henrik Schmidt, Frederik Stjernfelt og Svend Østergaard. Aarhus Universitetsforlag, 1994. 375 sider, illustreret. Kr. 248,-

Algirdas Julien Greimas & Joseph Courtés

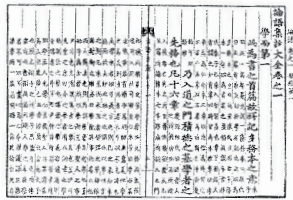
SEMIOTIK

Sprogteoretisk ordbog. Dansk redaktion: Ole Davidsen og Per Aage Brandt. Aarhus Universitetsforlag, 1988. 311 sider. Kr. 298,-

Mads Storgaard Jensen

AT LÆRE LIVET

Forlaget Centrum, 1995. Kr. 200,-

ADDRESS

Center for Semiotic Research
UNIVERSITY OF AARHUS
Finlandsgade 28
DK-8200 Aarhus N

TELECOMMUNICATIONS

Tel. 89 42 44 66
Tel. 89 42 44 99
Tel. 89 42 44 76 (Per Aage Brandt/Anne Marie Dinesen)

Fax +45 86 10 82 28

e-mail semaleph@cfk.hum.aau.dk
e-mail pabrandt@inet.uni-c.dk (Per Aage Brandt)
e-mail semidinesen@cfk.hum.aau.dk (Anne Marie Dinesen)

WORLD WIDE WEB

<http://www.hum.aau.dk/semiotics>